

teje pschichodneje Krašnoszje, kotraž so nad nami sšewicž budže. A 2. Kor. 4, 17. Pschetoz naša Zatosz, kotraž je krotka a loschka, dokonja wječnu a psches Wjeru jara wulku a waznu Krašnosz, nam, kiž my neladamy na to Widomne, ale no to Newidomne. A sw. Pjetr 1. Pjetr. 1, 6. 7. Wy budžecze so we šelicž, kiž njete matu Kwilu (jeli so treba je) so rudžicze we wschelafich Spytowanjach, so by wascha Wjera, dyž spytane budže, wele krašnišchi so wopokasata, dyžli sachodne Stoto, a we 5. St. v. 10. Ton Boh pak scheje Nady, kiž nas powołał je kšwojej wječnej Krašnoszi we Křystušu Jesušu, ton budže was, kiž wy matu Kwilu czerpicze, dohotowacz, wobtwerdžicž, pošylnicž a šatolžicž.

Schtuž by jo njete wjericž, a ja wjeste dzeržecž moł, so jeno je wo Kwilu cžinicž, ton by wjesty Troscht mjel, kotrehož so by dzeržecž moł. Tehodla leži šhitko na tym, so bychmy našchemu lubemu Knesej Křystušej wjerili, a jeho Słowo sa wjerne dzerželi, so jeno je wo Kwilu cžinicž, dyž nas Nesbožje a Spytowanje nadpane. So bychmy we Szerpenju a w Spytowanju so troschtowali, runje kaž my jenu Zonu, kiž wporodneju Nusy leži, troschtujemy, so jeno dyrbi so derje mjecž, dokelž ji Boh borsy steje Nusy pomhacz a ji wešete Woladanje šwojeho Płoda wobradžicž budže. Pschetoz to možno neje, so by so k Wešelozzi pschindž molo,

predy hacž so Boloszje mjete su a njeschto wustalo je. A hacž nas runje, kaž smy prajili, našch Rosom stajnje cžwiluje a tajke Szerpenje a Boloszje na to wuloži, jako by nam Boh zyl we nich dacž sabincž; ale to ta Wjez neje. Pschetoz runje te Boloszje a te Cžwilje, kiž porodna Zonska ma, nadpanu ju tehodla, dokelž so nowy Płod na Sšwjet porodžicž dyrbi. Tak tež dawa Boh to Spytowanje pschindž, so my Wumozenje a Wešeloz namafacz dyrbimy.

Ktemu je tež to pječne, so ton Knes praji, kažka Wešeloz so jim stacz dyrbi. Ja, praji won, zu was sa so woladacz. To je so šwjatu Zutrownicžku stalo, jako jeho we nowym wječnym Žiwenu widžili su. Tak nas Křystus tež widži, a naša Wutroba šwešeli so, dyž my jeho Horjestacžje predy so wosmemy a ladamy, kaž won nam kšepšchemu Nječ, Šmercz a Čzerta pschewinyl je, so bychmy tež my psches neho wječnje žiwi byli. To je ta prawa wobstajna wječna Wešeloz, kiž šhitku Šrudnož prejež wosme, a kiž nidy nedyrbi wot was prejež wšata bycz. Tehodla nedyrbimy wšschizni nesczerpliwi aby bojasni bycz, ale so teho Troschta dzeržecž, so jeno je wo malu Kwilu cžinicž, jeli so my czerpimy. Pschetoz Křystus je horjestanyl a šedži k Prawizy šwojeho Wotza, so ze Čzertej a šhitkej Zatoszi wobaracz, a nas wječnje šbožnych cžinicž.

Ktemu pomhaj nam našch šwjerny Boh a Woczež psches šwojeho Šsyna, našcheho Šbožnika Křystuša Jesuša. Amen.

Na Nedželu Cantate.

Jesu, daj mi prawu Wjeru,
A we Wjeri wobstacz šwojeru.
Wucz me šhodžicž we Šwjatoszi,

A we wobstajnej Šromnoszi.
Wuc me šbožnje wotšal cžanyč.
A tak k Nebju horjestanyč.

Kneze Jesušo, dženska sy ty twojeho šwjateho Ducha šlubit, so by nas schtrafował, wuczi, wozit a troschtował, so by nam to Ššwjedomnje šbudžit, ton Nječ šposnacž dat, nas do Božje Šrudnoszje šajil, a k Tebi hnal, so by, dyž smy ktemu pschischli, nas dale po prawym Puczu, hacž je runje lamentny,